

Långfredagen

Psalmer: 439:1-4, Ps 22, 456, 454, 439:5-8

Texter: Ps 22:2-22; Jes 52:13-53:12; Matt 27:32-61

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Jesaja 52:13-53:12

Låt oss be!

Vår käre himmelske Fader, du har låtit din rika nåd bli uppenbar genom din Son Jesus Kristus. Öppna våra hjärtan så att vi tar emot nådens evangelium och genom tron håller oss till Jesus Kristus, vår Frälsare. Genom sitt lidande har han återlöst oss. För detta vill vi tacka nu och i evighet. Amen.

Profeten Jesaja klagade: ”*vem trodde vår predikan, för vem var HERRENS arm uppenbarad?*” Svaret är underförstått: knappast någon. Så var det på profetens tid, så var det på Jesu tid, så är det fortfarande idag. På Jesajas tid väntade folk en annan räddning än den Gud förkunnade genom sina profeter. De trodde inte profetens predikan om Herrens tjänare och den andliga frälsning han skulle vinna. De sökte istället en mäktig politisk frälsare som kunde försvara landet mot hotet från Syrien och Assyrien. Av evangelierna förstår vi att folket på Jesu tid sökte en Messias som skulle framträda som en mäktig kung. Svaga, lidande människor hade man nog av - man behövde inte en till. Johannes döparens budskap var inte vad man ville höra. Det är samma sak idag. Man önskar en lösning på världens stora och många problem. Hur kan budskapet om en föraktad, lidande människa bidra till en bättre värld? Man vill inte höra för man tycker att budskapet är irrelevant.

Ett övertygande argument för att tro profeternas predikan är att förutsägelseerna blev uppfyllda. Det är bara Gud som kan förutsäga framtiden.

De texter vi idag läst ur Psaltaren och Jesaja är förutsägande profetior om Messias. Vi har i evangelietexten hört hur underbart dessa förutsägelser gått i uppfyllelse på Jesus från Nasaret. När vi vet att David profeterade 1000 år före Kristus och Jesaja 700 år i förväg och vi sedan ser hur underbart allt som blivit förutsagt om Messias har gått i uppfyllelse på Jesus, väcker det vördnad hos oss inför dessa texter. Det är Guds eget ord. Gud har i sitt ord också förkunnat varför Messias utförde allt detta och vad som är frukten av hans gärning. Denna predikan ska vi ta emot i troende hjärtan.

Jesajas profetia börjar med att introducera Herrens tjänare. Han ska handla vist. Han ska utföra allt det Herren sänt honom att fullgöra. På grund av detta ska han

bli hög och upphöjd, ja, mycket hög. Men när han utförde sitt uppdrag skulle han inte framträda som en hög och upphöjd person utan framträda i ringhet och under sådana lidanden att folk häpnade. Profeten skriver att resultatet av hans lidande är att han ska bestänka många folk. Profeten talade till ett folk som var väl förtroget med den gammaltestamentliga offertjänsten. Folket visste vad det innebar att bli *bestänkta*. När folket blev bestänkt med offerdjurets blod blev de helgade och renade. De blev upptagna i förbundet med Gud på det sättet. Herrens tjänare skulle med sitt lidande upprätta evangeliets nya förbund med alla folk. Han skulle bestänka, dvs. rena och helga alla människor med sitt blod. Så introducerar profeten Jesaja Herrens tjänare.

Profeten beskriver hur Herrens tjänare kom i stor svaghet och ringhet. Han sköt upp som en späd planta, som ett rotskott ur torr jord. Ett rotskott är något svagt och ömtåligt, speciellt i torr jord. Vad profeten syftar på förstår vi från evangeliernas berättelse. Där läser vi hur Jesus föddes i stor fattigdom och hur han genast blev hotad till livet och fick leva i landsflykt i Egypten. Han var av Davids ätt men saknade all kungaglans. Men det är framför allt i sitt stora lidande Jesu ringhet blir påtaglig. Han var föraktad och övergiven av människor. Han blev förrådd av en vän och även hans trognaste lärjungar övergav honom. Han blev oskyldigt dömd, pinad och dödad. Han var en smärtornas man och förtrogen med lidande. Människorna räknade honom för intet.

Men han handlade vist. Med sitt lidande och sin död fullgjorde han den frälsning som Gud sänt honom att fullgöra. Profeten Jesaja förkunnar för oss på klarast möjliga sätt betydelsen av Messias gärning. Det skedde för att gottgöra för våra synder. Det är hit vi måste gå för att lära känna kärnan i kristendomens budskap. Det är hit vi måste gå för att lära känna vad som är vår frälsning. Han gjorde allt färdigt medan vi, var och en, gick sin egen väg. I det läget la Herren all vår skuld på Kristus. Han la också det straff vi förtjänat på honom för att vi skulle få frid.

Människorna som såg honom tänkte att han var hemsökt av Gud för svåra synder, slagen och pinad. Det var han verkligen, men det var inte för egna synder han led. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull. Det var Herrens vilja att slå honom och låta honom lida för att så göra hans liv till ett skuldoffer. Med yttersta klarhet redogör profeten Jesaja för Kristi ställföreträdande gottgörelse. Han trädde i vårt ställe, tog vårt straff och genom sitt oskyldiga lidande har han gottgjort för våra synder.

Profeten Jesaja redogör därefter för Messias oskyldiga död och begravning. *Lik ett lamm som förs bort till att slaktas, lik ett får som är tyst inför dem som klipper det, öppnade han inte sin mun.* Visst var det mycket skrik när Jesus

dömdes och korsfästes, men inte från hans sida. Det var folket som skrek. Detta visar att Herrens tjänare led frivilligt. Han gjorde inte våldsamt motstånd utan underkastade sig lidandet och blev lydiga intill döden – döden på korset. Han var medveten om varför han frambar sig själv som ett offer och oskyldigt led och dog. Men insåg folket det? Nej, profeten skriver: ”*Vem i hans släkte besinnar att när han rycktes bort från de levandes land, blev han plågad på grund av mitt folks överträdelse?*” Svaret är också här underförstått: knappast någon. Ändå hade Jesaja förkunnat det långt i förväg med klara ord. Det var för våra överträdelsers skull han led.

Profeten förutsäger i detalj omständigheterna kring Herrens tjänares begravning. Detta måste ha varit obegripligt fram till dess att Jesus på ett underbart sätt uppfyllde profetian. Han fick sin grav bland de ogudaktiga. Avsikten med att de korsfästas ben skulle slås sönder var att de skulle dö, för att sedan kunna kastas i en gemensam grav för förbrytare före sabbatens ingång. Men det gick inte med Jesus som judarna och soldaterna planerat. En rik man, Josef från Arimatea, begärde att få ta ned Jesu kropp och han lades i en ny grav. Hos en rik var han i sin död. Precis så som profeten hade förkunnat.

Profeten ägnar tre verser åt att förkunna Jesu seger och upphöjelse. *Genom sitt skuldoffer får han se avkomlingar och länge leva.* Han skulle inte bli kvar i graven utan uppstå och leva för evigt. Hans avkomlingar är alla vi som tror på honom. Profeten förutsäger att Jesus med sitt offer ska samla ett folk åt sig som tillhör honom. Det är den nytestamentliga kyrkan. Han säger också: *Guds rättfärdige tjänare förklarar de många rättfärdiga.* Genom att bära vår skuld har han förklarat oss rättfärdiga inför Gud. Profeten skriver också: *Gud ska ge honom de många som hans del.* Vi tillhör de många som tillfallit honom. Han har återlöst, förvärvat och vunnit oss för att vi ska tillhöra honom. Jesus har vunnit seger över synden och dödens makt, inte bara för sig själv utan för oss. Det är frukten av hans lidande och död.

Jesaja förkunnar Jesu uppståndelse och härlighet. Herrens tjänare skulle inte bli kvar i graven utan uppstå och leva för evigt. Och han ska inte vara ensam i sin härlighet utan omgiven av ett folk som han vunnit åt sig med sitt blod. Men vågar vi tro att det är om oss profeten talar när han säger att Gud ska ge honom de många som hans del? Finns det någon garanti för att just vi får tillhöra hans segrande skara? Ja, profeten skriver att han förklarat *de många* rättfärdiga och att han bar *de många*s synd när han trädde in i överträdarens ställe. Men profeten säger också klart vad som menas med *de många*. Här är vi inneslutna för han säger: *vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade Herren på honom.* Vi är innefattade i dessa ord ”alla” och ”var och en”. När man skriver så är ingen utesluten. Om han bar all vår skuld så har han också förklarat oss alla rättfärdiga. Profeten förkunnar hur också vi som lever på 2000-

talet blev förklarade rättfärdiga av Herrens lidande tjänare och har del i hans seger.

Denna förkunnelse ska vi ta emot i troende hjärtan så att det inte är om oss profeten talar när han säger: vem trodde vår predikan? Alltför många förkastar hans frälsning till sitt eget fördärv. Vi ser idag Guds rika nåd bli uppenbarad för oss. Paulus skriver: *I honom är vi friköpta genom hans blod och har förlåtelse för våra synder på grund av den rika nåd som han har låtit flöda över oss, med all vishet och insikt.* Gud låter sin rika nåd formligen flöda över oss i dagens texter. De tar oss till kristendomens kärna: att vi är friköpta genom Jesu blod och har förlåtelse för våra synder. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig, vår käre Frälsare, att du utstod lidande och död i vårt ställe för att vi skulle leva med dig. Du har vunnit oss med ditt blod för att vi ska tillhöra dig. Behåll oss i tron på dig till den dag vi får se dig i din härlighet. Då ska vi för evigt lovsjunga dig, du Guds sanna offerlamm som blev slaktat för vår skull. Amen.